കേരളത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ കയറ്റുമതി മനുഷ്യരാണ്

കേരളം ഒരുകാലത്ത് ലോകത്തേക്ക് അയച്ചിരുന്നത് മസാലകളും കയറും കശുവണ്ടിയും സമുദ്രോൽപ്പന്നങ്ങളുമായിരുന്നു. പിന്നീട് നഴ്സുമാരും എഞ്ചിനീയർമാരും ടെക്നീഷ്യൻമാരും ഗൾഫ് രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് പോയി. ഇന്ന് മറ്റൊരു വലിയ വിഭാഗം കേരളത്തിന് പുറത്തേക്ക് പോകുകയാണ്. നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾ. പഠിക്കാനും ജോലി ചെയ്യാനും മികച്ച ജീവിതം തേടാനും അവർ വിദേശ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യുന്നു.

ഒരു 40 കഴിഞ്ഞ മലയാളിയായി ഈ മാറ്റത്തെ ഞാൻ ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിത തീരുമാനമായി മാത്രം കാണുന്നില്ല. ഇത് കേരളത്തിന്റെ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയെയും ജനസംഖ്യയെയും കുടുംബഘടനയെയും രാഷ്ട്രീയത്തെയും അടുത്ത ഏതാനും പതിറ്റാണ്ടുകളിൽ സ്വാധീനിക്കാൻ പോകുന്ന വലിയ മാറ്റമാണ്.

വിദേശത്ത് പഠിക്കുന്നത് തെറ്റല്ല. ലോകത്തിലെ മികച്ച സർവകലാശാലകളിൽ പഠിക്കാനും പുതിയ സാങ്കേതികവിദ്യകൾ പരിചയപ്പെടാനും ആഗോള തൊഴിൽ വിപണിയിൽ മത്സരിക്കാനും നമ്മുടെ യുവാക്കൾക്ക് കഴിയുന്നത് വലിയ നേട്ടമാണ്. എന്നാൽ ഒരു സാമ്പത്തിക ചോദ്യമുണ്ട്. ഈ യുവാക്കൾക്ക് കേരളത്തിൽ തന്നെ സമാനമായ അവസരങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല?

ഒരു വിദ്യാർത്ഥി വിദേശത്തേക്ക് പോകുമ്പോൾ ഒരു കുടുംബം വലിയ സാമ്പത്തിക നിക്ഷേപമാണ് നടത്തുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസ വായ്പ എടുക്കുന്നു. സമ്പാദ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഭൂമിയോ സ്വർണമോ വിൽക്കുന്നു. ആ നിക്ഷേപത്തിന്റെ ഫലം പിന്നീട് വിദേശത്ത് ലഭിക്കുന്ന വരുമാനമായി മാറുന്നു. എന്നാൽ കേരളത്തിന് നഷ്ടപ്പെടുന്നത് ഒരു വിദ്യാർത്ഥി മാത്രമല്ല. ഭാവിയിലെ ഒരു സംരംഭകൻ, ഗവേഷകൻ, എഞ്ചിനീയർ, അധ്യാപകൻ, നിക്ഷേപകൻ എന്നിവരാകാനുള്ള സാധ്യത കൂടിയാണ്.

ഡോക്ടറേറ്റ് ഇൻ ബിസിനസ് പഠനത്തിലൂടെ സാമ്പത്തിക വിഷയങ്ങളെ നോക്കിയ ഒരാളെന്ന നിലയിൽ ഇതിനെ അവസരച്ചെലവിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ കാണേണ്ടതുണ്ട്. കേരളത്തിലെ കുടുംബങ്ങൾ മനുഷ്യവിഭവശേഷിയിൽ വലിയ നിക്ഷേപം നടത്തുന്നു. എന്നാൽ ആ മനുഷ്യവിഭവശേഷിയുടെ സാമ്പത്തിക മൂല്യം പലപ്പോഴും മറ്റുരാജ്യങ്ങളിലാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത്.

എന്നാൽ വിദേശത്തേക്ക് പോകുന്നവരെ brain drain എന്ന ഒറ്റ വാക്കിൽ കാണുന്നത് ശരിയല്ല. സിംഗപ്പൂരിലോ ലണ്ടനിലോ മെൽബണിലോ ന്യൂയോർക്കിലോ താമസിക്കുന്ന ഒരു മലയാളിക്ക് കേരളത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കാം. ഒരു കമ്പനി തുടങ്ങാം. കേരളത്തിലെ ഒരു സ്ഥാപനവുമായി ഗവേഷണ സഹകരണം നടത്താം. പുതിയ വിപണികൾ തുറക്കാം. അറിവും മൂലധനവും കേരളത്തിലേക്ക് തിരിച്ചെത്തിക്കാം.

അതിനാൽ കേരളത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം യുവാക്കളെ തടഞ്ഞുനിർത്തുക എന്നതല്ല. അവർ ലോകത്തിന്റെ ഏത് ഭാഗത്തായാലും കേരളവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്.

ഒരു think tank നേതാവെന്ന നിലയിൽ എനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രധാനമായി തോന്നുന്നത് ഇതിനായി ഒരു സമഗ്രമായ പ്രവാസി വിദ്യാർത്ഥി ഡാറ്റാ സംവിധാനം സൃഷ്ടിക്കണമെന്നാണ്. ആരൊക്കെ എവിടെ പഠിക്കുന്നു, എന്താണ് പഠിക്കുന്നത്, പഠനശേഷം എവിടെയാണ് ജോലി ചെയ്യുന്നത്, എത്ര പേർ തിരികെ വരുന്നു, എത്ര പേർ കേരളത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നു തുടങ്ങിയ വിവരങ്ങൾ നയരൂപീകരണത്തിന്റെ ഭാഗമാകണം.

2026ലെ കേരള നിയമസഭാ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സ്വതന്ത്ര സ്ഥാനാർത്ഥിയായി മത്സരിച്ച ഒരാളെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ കാണുന്ന മറ്റൊരു വസ്തുതയുണ്ട്. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ചർച്ചകളിൽ റോഡുകളും പാലങ്ങളും പെൻഷനും അടിസ്ഥാനസൗകര്യങ്ങളും പ്രധാന വിഷയങ്ങളാണ്. എന്നാൽ അടുത്ത ഇരുപത് വർഷത്തെ കേരളത്തെ നിർണയിക്കുന്ന വലിയ ചോദ്യം നമ്മുടെ യുവാക്കൾ എവിടെയാണ് ജീവിക്കുന്നത് എന്നതായിരിക്കും.

കേരളം മനുഷ്യവിഭവശേഷിയിൽ നിക്ഷേപിച്ച സംസ്ഥാനമാണ്. ഇനി ആ മനുഷ്യവിഭവശേഷിയെ ലോകവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക മാതൃക സൃഷ്ടിക്കണം. വിദേശ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഒരു വ്യക്തിഗത കുടിയേറ്റ തീരുമാനമായി മാത്രം കാണാതെ കേരളത്തിന്റെ ആഗോള സാമ്പത്തിക ശൃംഖലയുടെ ഭാഗമാക്കണം.

വിദേശത്തേക്ക് പോകുന്ന ഓരോ മലയാളിയും കേരളത്തിന്റെ നഷ്ടമാകേണ്ടതില്ല. ശരിയായ നയങ്ങളിലൂടെ അവർ കേരളത്തിന്റെ ആഗോള വിപുലീകരണമാകാം.